

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku

Autor opracowania:

Marcin Piernikowski

Poznań, 2018 r.

I. WSTĘP.....	3
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	3
2. Cele i zakres opracowania.....	3
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	4
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	4
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA..	6
1. Położenie obszaru badań.....	6
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	7
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	8
4. Wartości kulturowe.....	13
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	13
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	13
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	17
1. Cele projektu planu miejscowego.....	17
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	17
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	20
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	20
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	21
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	21
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	25
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza.....	25
2. Emitowanie hałasu.....	27
3. Oddziaływanie na krajobraz.....	29
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	30
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	31
6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną.....	33
7. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	34
8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	35
9. Oddziaływanie na ludzi.....	35
10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	36
11. Oddziaływanie transgraniczne.....	36
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	36
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	38
IX. STRESZCZENIE W JEZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	39

Załącznik nr 1. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany. Organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cele i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073, ze zm.)

- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz na warunki życia ludzi;
- 3) ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w projekcie mpzp;
- 4) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1: 1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu mpzp oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano też metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku, sporządzono w oparciu o materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku, listopad 2017;
- 2) „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna II”, BROL, 2005, Warszawa-Szczecinek;
- 3) Prognoza skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Szczecinek „Wiatraczna - I”, 2001, Szczecinek;
- 4) Mapy sytuacyjno – wysokościowa w skali 1: 1000;
- 5) Mapa ewidencyjna w skali 1: 1000;

- 6) Mapa topograficzna w skali 1 : 10000;
- 7) Mapa glebowo – rolnicza w skali 1 : 5000;
- 8) Mapa hydrograficzna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2003;
- 9) Mapa sozologiczna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 10) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, ark N-33-82-C 160 – Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 11) Mezoregiony fizycznogeograficzne Polski, Kondracki J., w skali 1: 200000;
- 12) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek, 2016 r., Urząd Miasta Szczecinek, M. Piernikowski, Poznań.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 Zbiornik Szczecinek”, 2011;
- 2) Gminny program opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2017 – 2020, Szczecinek, 2016 r.;
- 3) Kostecki M., 2003, „Komentarz do Mapy hydrograficznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 4) Kozacki L., Macias A., Markuszewska I., Rosik W., 2004, „Komentarz do Mapy sozologicznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 5) „Mapa akustyczna miasta Szczecinek w otoczeniu badanych odcinków dróg krajowych”, WIOŚ, 2010, Szczecin;
- 6) „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, 2016;
- 7) Popielski W., 2006, „Objaśnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50000 arkusz Szczecinek (160)”, PIG, Warszawa;
- 8) „Roczna ocena jakości powietrza w województwa zachodniopomorskiego za 2016 rok”, WIOŚ, 2017, Szczecin;
- 9) „Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2015”, WIOŚ, 2015, Szczecin;
- 10) „Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” (operat generalny), 2002, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin;
- 11) „Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego”, 2010, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta

Analizowany teren, dla którego sporządzony został projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obejmuje obszar położony w rejonie ul. Wiatracznej. Obszar o powierzchni 40 ha ograniczony jest ulicami: Narutowicza, Koszalińską, Zieloną oraz 1 Maja.

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecinek” oznacza przedmiot badań jako tereny zagospodarowane:

- o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą;
- o dominacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą;
- o dominacji zabudowy usługowej wraz z zielenią towarzyszącą;
- o dominacji zabudowy produkcyjno-usługowej;
- tereny ogrodów działkowych.

Ponadto w Studium wskazano na przedmiotowym obszarze główne elementy układu komunikacyjnego, w tym istniejące drogi: klasy głównej ruchu przyspieszonego (ul. Narutowicza) i klasy zbiorczej (ul. Koszalińską i ul. Zieloną), a także istniejące oraz projektowane ścieżki rowerowe.

1.2 Położenie geograficzne

Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondrackiego J., 2001), badany teren położony jest w podprowincji Pojezierza Północnobałtyckie (314), w zasięgu makroregionu Pojezierze Południowopomorskie (314.6), w mezoregionie – Pojezierze Szczecińskie (315.66).

Pojezierze Szczecińskie jest wysoczyzną morenową rozciągającą się pomiędzy sandrem Równiny Wałeckiej na zachodzie i doliną Gwdy na wschodzie. Stanowi obszar wzniesień czołowomorenowych głównego ciągu pomorskiego, obejmujący rozległe równiny sandrowe i płyty wysoczyzn morenowych z licznymi jeziorami, dolinami rzek i zagłębieniami

wytopiskowymi. Licznie występują jeziora, głównie na północy mezoregionu m.in. Trzesiecko, Wilczkowo.

1.3 Położenie w ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność różnych typów jezior oraz bliskość dużych powierzchniowo kompleksów leśnych sprawiają, że Szczecinek odznacza się znacznymi walorami krajobrazowo-przyrodniczymi, typowymi dla obszarów pojeziernych.

Tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu, tworząc w ten sposób ogniwo krajowej Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych (ESOCH). Na terenie miasta Szczecinek istnieją dwa takie obszary: OChK „Jeziora Szczecineckie”, obejmujący m.in. jezioro Wielimie wraz z mokradłami na jego południowym brzegu oraz OChK „Pojezierze Drawskie”, do którego należy jezioro Trzesiecko i Wilczkowo.

Ponadto, wg koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL, wschodnie i północne okolice miasta z jeziorem Wielimie stanowią skraj biocentrum obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Kaszubskie (9M). W bezpośrednim sąsiedztwie miasta położony jest również obszar węzłowy o znaczeniu krajowym – Dolina Gwdy (5K). Oba ww. obszary połączone są korytarzem ekologicznym rangi międzynarodowej z obszarem węzłowym o znaczeniu ponadkrajowym – Pojezierze Drawskie (6M). Szczecinek leży na trasie tego korytarza.

Teren objęty opracowaniem położony jest poza ww. obszarami stanowiącymi formy ochrony przyrody.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszar objęty opracowaniem jest w większości zabudowany i zainwestowany. Występuje tu zabudowa zróżnicowana zarówno pod względem funkcjonalnym, jak również wysokościowym. Wzdłuż ul. Zielonej i ul. Koszalińskiej zlokalizowana jest przede wszystkim historyczna zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Częściowo odremontowane kamienice mają wysokość od 2 do 3 kondygnacji i kryte są w większości dachami stromymi. W rejonie ul. Koszalińskiej istnieją ponadto 4 zespoły garaży, mieszczące łącznie 51 garaży.

W południowo-wschodniej części analizowanego obszaru, przy ul. Wiatracznej częściowo zrealizowana została nowa, niska zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, jednak istnieją tu jeszcze kilka działek pustych, możliwych do zabudowania.

W północnej części planu, w rejonie ul. Wiatracznej oraz ul. Koszalińskiej zlokalizowane są dwa dużych rozmiarów tereny oświatowe, na których występują budynki szkolne, internat oraz obiekty sportowo-rekreacyjne należące do Zespołu Szkół nr 5 oraz Zespołu Szkół im. Jana III Sobieskiego. Przy ul. Wiatracznej zlokalizowane są budynki Starostwa Powiatowego o wysokości od 3 do 5 kondygnacji.

Wzdłuż ul. Narutowicza duża część terenu zajęta jest przez zakład produkcyjno-usługowy wraz z boiskiem sportowym. Istnieją tu również możliwe do zainwestowania, nieużytki budowlane. Drugi teren usługowo-produkcyjny, występuje między ulicami 1 Maja i Wiatraczną. W zlokalizowanych tu budynkach mieści się firma „Sanpol”, związana z systemami grzewczymi, instalacjami i wyposażeniem łazienek.

Ponadto, 7-hektarowy obszar w centralnej części opracowania zajmują Rodzinne Ogrody Działkowe „Zjednoczenie”. Na rozwidleniu ulic Narutowicza i Koszalińskiej znajduje się duży urządzonej teren zielni. Niewielki skwer zielony istnieje również u zbiegu ulic 1 Maja i Zielonej. Wzdłuż ul. Narutowicza oraz przez teren zieleni urządzonej i niezagospodarowane tereny starostwa przebiegają otwarte rowy, wypełnione wodą.

Tereny dotąd niezainwestowane, wolne od zabudowy występują przede wszystkim między ogrodami działkowymi a tyłami zabudowy wielorodzinnej wzdłuż ul. Koszalińskiej. Uzupełnienia zabudowy możliwe są także na pojedynczych działkach wzdłuż ulic: Koszalińskiej, Wiatracznej i Zielonej.

Analizowany obszar posiada bardzo dobry dostęp do podstawowego układu komunikacyjnego miasta, poprzez ulice: Wiatraczną, Koszalińską, Zieloną i 1 Maja. Posiada również pełne uzbrojenie w media, przebiegające w terenach dróg publicznych. Przez teren opracowania przebiega magistrała wodociągowa.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia

Pod względem geomorfologicznym teren objęty planem położony jest na równinie pojeziernej, która rozciąga się między jeziorem Wilczkowo a jeziorem Wielimie. Powstała ona w wyniku obniżenia się poziomu wód powierzchniowych i procesu zanikania jezior położonych dawniej pomiędzy ww. jeziorami.

Na całym obszarze opracowania naturalna rzeźba została zmieniona w wyniku działalności człowieka. Jak wynika z mapy sytuacyjno-wysokościowej analizowany teren jest płaski, przez co cechuje się monotonną rzeźbą. Wysokości bezwzględne wahają się od

134,5 m npm do 137,8 m npm. Większość terenu położona jest na rzędnej około 136 m npm. Na całym obszarze występują sztucznie usypane niewielkie skarpy. Wzdłuż ul. Narutowicza terenu zieleni urządzonej między ul. Narutowicza i ul. Koszalińską oraz na terenie starostwa widoczne są niewielkie zagłębienia w postaci otwartych rowów, wypełnionych wodą.

3.2. *Budowa geologiczna i litologia*

Analizowany teren położony jest w obrębie jednostki geologicznej – wał środkowopolski, zwany w tym miejscu wałem pomorskim. Na prekambryjskim podłożu zalegają zaburzone utwory paleozoiczne. Struktura inicjalna wału powstała w obrębie części basenu środkowopolskiego, który formował się i wypełniał od permu do końca kredy. Seria cechsztyńska zbudowana jest głównie z utworów soli kamiennej z licznymi przewarstwieniami. Cały ten segment pocięty jest licznymi uskokami m.in. uskokiem Szczecinka. Na przełomie kredy i trzeciorzędu powstała silnie wydzwignięta, ponad otaczające go niecki, forma wału.

Pod osadami czwartorzędu zalegają morskie i lądowe utwory eoceńskie i oligoceńskie. Na osadach oligocenu leżą utwory mioceny, począwszy od różnej miąższości warstw piasków, a kończąc na osadach mułkowo – ilastych, często z przewarstwieniami węgla brunatnego. Osady paleogenu i neogenu są spiętrzone glacicitektonicznie. Bezpośrednie podłoże czwartorzędu stanowią osady miocenu, których strop w rejonie Szczecinka układa się na wysokości ok. 60 m npm.

Rzeźba powierzchni podczwartorzędowej została mocno zmodyfikowana przez procesy erozji i denudacji w czasie plejstocenu. Obszar sandrowy, w obrębie którego zlokalizowany jest analizowany teren, budują piaszczysto – żwirowe plejstoceny utwory akumulacji wodnolodowcowej o miąższości ok. 10 m, pod którymi zalega kompleks gliny zwałowej, w którym na głębokości ok. 40 m występują utwory piaszczyste.

Według Szczegółowej mapy geologicznej Polski arkusz Szczecinek większość omawianego obszaru pokrywają holoceny piaski, mułki i ropy jeziorne. W głębokich sondach prezentują się one jako osady piaszczyste, laminowane mułkami i ropy, o łącznej miąższości nieprzekraczającej 6,0 m. Zwierają zazwyczaj liczne szczątki roślin oraz współczesnej fauny jeziornej. W centralnej części opracowania występuje natomiast kreda jeziorna, której miąższość jest zwykle rzędu około 3-5 m.

Na obszarze opracowania nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.3. *Wody powierzchniowe*

Pod względem hydrograficznym obszar objęty planem położony jest w dorzeczu Gwdy, w zlewni rzeki Nizicy (Niezdobnej), w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729.

W granicach opracowania nie występują naturalne ciek i zbiorniki wodne. Wzdłuż ul. Narutowicza oraz przez teren zieleni urządzonej w północnej części planu i przez niezagospodarowane tereny starostwa przebiegają natomiast otwarte rowy, wypełnione wodą.

3.4. *Wody podziemne*

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska wodnego państw UE, Szczecinek położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 26.

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski w skali 1: 200 000, rozpatrywany obszar położony jest w obrębie regionu pomorsko-kujawskiego (III), w zasięgu podregionu pomorskiego (III 1). Poziomy wodonośne występują zarówno w utworach czwartorzędowych, jak i trzeciorzędowych. Główny poziom użytkowy w osadach czwartorzędowych budują przede wszystkim piaski i żwiry, występujące przeciętnie na głębokości od 40 do 60 m. Wydajność tego poziomu wynosi od kilkunastu do 70 m³h⁻¹.

Obszar objęty analizą położony jest w zasięgu udokumentowanego czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 126 „Zbiornik Szczecinek”. Jest to zbiornik porowy o głębokości utworów wodonośnych od 50 m do 150 m (średnia głębokość wynosi 90 m). Jego powierzchnia wynosi 1345,5 km². Dla GZWP nr 126, w omawianym rejonie, nie zostały wyznaczone żadne obszary ochronne.

Według Mapy Hydrograficznej arkusz Szczecinek pierwszy poziom wód gruntowych na całym obszarze opracowania zalega dość płytko na głębokości między 1 – 2 m ppt.

3.5. *Warunki glebowe*

Typy i klasy gleb są odzwierciedleniem warunków geomorfologicznych i litologicznych. Należy jednak podkreślić, że warstwa glebowa na obszarze planu została całkowicie przekształcona w wyniku działalności człowieka, przez co zmieniła swoje właściwości fizyczne i chemiczne.

Powyższe ma potwierdzenie na mapie glebowo-rolniczej, z której wynika, że na obszarze objętym opracowaniem występują grunty zurbanizowane (Tz). Skład mechaniczny materiału glebowego stanowią tu piaski słabogliniaste, podścielane piaskami luźnymi.

Najmniejszym przekształceniom uległy gleby w centralnej części, gdzie zlokalizowane są ogrody działkowe. Na wschód od ul. Wiatracznej przeważają gleby zaliczone do klasy bonitacyjnej IVb, natomiast na południe od ul. Wiatracznej do klasy V tj. do gleb ornych średniej jakości (gorszych) oraz gleb słabych.

3.6. Szata roślinna i fauna

Podstawowymi zbiorowiskami roślinnymi występującymi w granicach omawianego obszaru są zbiorowiska synantropijne, składające się z roślin towarzyszących człowiekowi i utrzymujących się dzięki jego działalności.

Dominującą kategorią terenów zielonych, stanowiącą zasadniczy element systemu zielni miejskiej w analizowanym fragmencie Szczecinka są ogrody działkowe zlokalizowane w centralnej części omawianego terenu, po obu stronach ul. Wiatracznej. Zajmują one powierzchnię 7,3 ha. Charakter ich szaty roślinnej, składającej się głównie z drzew i krzewów owocowych, kwiatów oraz uprawianych warzyw, przesądza o tym, że są to biotopy o ograniczonej wartości przyrodniczej.

W przydomowych ogródkach w zabudowie mieszkaniowej i usługowej występują licznie zimozielone drzewa i krzewy, drzewa owocowe oraz różne gatunki bylin.

Ponadto, w północnej części opracowania, u zbiegu ulic Koszalińskiej i Narutowicza, zlokalizowany jest ponad hektarowy teren zieleni urządzonej, na którym rosną pojedynczo i w skupiskach m.in. lipy, jesiony, klony i dęby. Wartościowsze szpalery drzew występują również po południowej stronie ul. Narutowicza oraz wzdłuż ul. Zielonej. Pozostała roślinność występująca na nieużytkach budowlanych nie przedstawia większej wartości przyrodniczej. Są to głównie zbiorowiska ruderalne. Najczęstszy jest zespół dywanowy babki zwyczajnej i życicy trwałej. Rozwija się on pospolicie na ścieżkach między ogrodami działkowymi, przydrożach, podwórkach zabudowy mieszkaniowej oraz boiskach sportowych przy szkole. Ponadto w południowo-wschodniej części opracowania występują liczne drzewa owocowe będące pozostałością dawnego sadu.

Jak wynika z powyższego, obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się ubogą szatą roślinną, mało wartościową z przyrodniczego punktu widzenia.

Wysoki stopień wykorzystania omawianego przez mieszkańców osiedli ogranicza jego walory faunistyczne.

Podczas wizji w terenie, nie stwierdzono występowania żadnych dziko występujących gatunków roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych.

3.8. *Klimat lokalny*

W podziale Niziny Wielkopolskiej na regiony klimatyczne A. Wosia (1995), obszar objęty opracowaniem znajduje się zachodniej części rozległego Regionu Środkowo-pomorskiego. Region ten wyróżnia się na tle innych największą ilością dni z pogodą przymrozkową bardzo chłodną z dużym zachmurzeniem. Przeciętnie w roku takich dni jest ponad 19. Stosunkowo najczęściej, notowane są tu również dni umiarkowanie mroźne, pochmurne z opadem. Mało jest dni bardzo ciepłych z opadem, przeciętnie 26 dni w roku. Dni z opadem przeciętnie w ciągu roku jest 176. Przez 33,6 dni w roku występuje słoneczny typ pogody, dni z pogodą pochmurną jest 193,6, a z dużym zachmurzeniem 136,6.

Topoklimat badanego obszaru charakteryzuje się stosunkowo chłodnym latem i dość łagodną zimą. Klimat jest tu surowszy niż na sąsiednich terenach położonych niżej. Amplituda temperatury sięga 20⁰C. Najwyższa średnia temperatura występuje w lipcu + 20⁰C, a najniższa w lutym – 2,5⁰C. W 2006 r. średnia roczna temperatura powietrza wynosiła 9⁰C, średnia lipca +23,4⁰C, a lutego – 6,4⁰C.

Według danych z posterunku opadowego IMGW, zlokalizowanego w Szczecinku wynika, że w poszczególnych latach zaznacza się wyraźna zmienność sum opadów rocznych. W roku normalnym roczna suma opadów wynosi 622 mm. Rytm opadów wskazuje istnienie maksimum w lipcu (76 mm), a minimum w lutym (34 mm).

Średnio w ciągu roku dominują wiatry z kierunków: zachodniego i południowo-zachodniego. Na wiosnę i jesień wzrasta udział wiatrów z kierunku południowo-wschodniego i południowego. Teren miasta odznacza się stosunkowo słabymi wiatrami i dość dużą liczbą dni bezwietrznych. Silniejsze wiatry wieją głównie jesienią i zimą.

Na obszarze opracowania mamy do czynienia z niekorzystnym topoklimatem, ze względu na sąsiedztwo terenów zabudowanych w dość zwartej zabudowie. Cechują go niekorzystne warunki solarne, zwiększona amplituda temperatur oraz utrudnione przewietrzanie. Lepsze warunki cechują obszary zajęte przez ogrody działkowe, gdzie występują lepsze warunki termiczne i przewietrzanie oraz równomierne nasłonecznienie.

4. Wartości kulturowe

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków. Większość budynków wzdłuż ul. Zielonej i ul. Koszalińskiej posiada natomiast wartości zabytkowe, przez co ujęte zostały w „Gminnym programie opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2017 – 2020”.

Ponadto, we wschodniej części opracowania zlokalizowany jest fragment zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego (dawnej osady rybackiej Kietrz), objętego ochroną na mocy przepisów odrębnych.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Na analizowanym terenie, ani w jego sąsiedztwie nie ustanowiono żadnych obszarowych form ochrony przyrody, wymienionych w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³.

W omawianej części Szczecinka nie występują również żadne grunty rolne ani leśne chronione przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴.

Ochronie, na podstawie *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁵ podlega natomiast zewidencjonowane stanowisko archeologiczne oraz kilka budynków chronionych ustaleniami obowiązującego na tym terenie planu miejscowego.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Stan higieny atmosfery

Najbliższe stacje pomiarowe WIOŚ zajmujące się badaniem jakości powietrza atmosferycznego, których wyniki brano pod uwagę podczas oceny powietrza w 2016 r., zlokalizowane są na terenie miasta Szczecinka przy ul. Przemysłowej (automatyczna) oraz przy ul. 1 Maja (manualna).

Zbiornicze zestawienie klasyfikacji strefy zachodniopomorskiej tj. całego województwa zachodniopomorskiego, bez aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM₁₀, PM_{2,5}, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, BaP oraz O₃) dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2016, przedstawia tabela nr 1.

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2016, poz. 1651, ze zm.)

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2015 r., poz. 200 ze zm.)

⁵ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 r. poz. 1446, ze zm.)

Tabela 1. Ocena jakości powietrza w strefie zachodniopomorskiej za 2016 r.

Powierzchnia strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
	SO ₂	NO ₂	PM _{2,5}	PM ₁₀	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	BaP	Cd	Ni	O ₃
1179904 km ²	A	A	A	C	A	A	A	A	C	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w woj. zachodniopomorskim za 2016 r.”, WIOŚ, 2017, Szczecin.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C, do klasy A, co oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w analizowanej strefie nie przekracza poziomu wartości docelowych. Jedynie dwa typy zanieczyszczeń tj. PM₁₀ i benzo(a)piren zakwalifikowano do klasy C.

W 2016 r. (jak również w latach poprzednich) miasto Szczecinek otrzymało klasę C ze względu na przekroczenie poziomu docelowego dla średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu, zawartego w pyle zawieszonym PM₁₀, które wynosi 1ng/m³. Jako obszar objęty przekroczeniami wskazane zostało centrum miasta oraz tereny położone względem niego na północny-zachód i południe, o łącznej powierzchni ok. 7 km², zamieszkałej przez około 28 tys. osób. Główną przyczyną przekroczeń wskazaną na etapie przeprowadzania rocznej oceny jakości powietrza była emisja powierzchniowa pochodząca z indywidualnego ogrzewania mieszkań w okresie zimowym.

Klasa C skutkuje obowiązkiem opracowania przez Marszałka Województwa programu naprawczego, mającego na celu przywrócenie standardu jakości powietrza na danym obszarze. Dla strefy zachodniopomorskiej obowiązują programy ochrony powietrza dla, ze względu na pył PM₁₀ i benzo(a)piren, przyjęte Uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2013 r.

Ponadto cała strefa zachodniopomorska otrzymała klasę D2 w związku z przekroczeniem poziomu celu długoterminowego przez stężenia ozonu, określonego zarówno ze względu na ochronę zdrowie, jak i ochronę roślin. Dla stref w klasie D2 nie jest wymagane opracowanie programu ochrony powietrza. Działania wymagane w tym przypadku to ograniczenie emisji lotnych związków organicznych jako prekursorów ozonu, które to działania powinny być ujęte w wojewódzkim programie ochrony środowiska.

W analizowanej części Szczecinka na zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego wpływa głównie lokalna niska emisja, przede wszystkim w okresie grzewczym, na którą nakładają się zanieczyszczenia typu komunikacyjnego, spowodowane głównie ruchem samochodowym na drodze krajowej nr 11 (ul. Narutowicza).

6.2. Zagrożenia klimatu akustycznego

Największym zagrożeniem klimatu akustycznego w analizowanym fragmencie miasta jest hałas komunikacyjny, którego emitorem są pojazdy poruszające się po otaczających obszar planu drogach publicznych. Główne źródło hałasu komunikacyjnego, w omawianym przypadku, stanowi ul. Narutowicza (fragment drogi krajowej nr 11), będąca północną granicą opracowania.

W celu określenia wskaźników długookresowych hałasu L_{DWN} oraz L_N potrzebnych do sporządzenia mapy akustycznej, w 2009 r. w Szczecinku prowadzone były pomiary hałasu na drodze krajowej nr 11 na południe od obszaru opracowania przy ul. Cieślaka oraz przy ul. Sikorskiego. Badania prowadzono nieprzerwanie przez minimum 2 doby w dni powszednie i 1 dobę podczas weekendu w okresie jesiennym. Natężenie ruchu na analizowanych odcinkach dróg na ul. Sikorskiego wynosiło 10000 pojazdów a na ul. Cieślaka ok. 11000 pojazdów. Wyniki tych pomiarów przedstawia tabela nr 2.

Jak wynika z tabeli, przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w 2009 r. występowało we wszystkich porach i było znaczące (ok. 10-15 dB). Na analizowanym obszarze w otoczeniu drogi krajowej nr 11 w Szczecinku mieszka prawie 2,5 tys. mieszkańców zagrożonych ponadnormatywnym hałasem, z czego 500 mieszkańców zasiedla obszar, na którym występują przekroczenia powyżej przedziału 10-20 dB. Na niesprzyjające warunki akustyczne narażonych jest prawie 7% całej ludności miasta. Stan klimatu akustycznego na analizowanych odcinkach drogi krajowej nr 11 należy uznać za niezadowalający, mimo że dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku od czasu prowadzonych pomiarów uległy obniżeniu.

Tabela 2. Wyniki hałasu określonego wskaźnikami L_{DWN} oraz L_N w 2009 r. w Szczecinku na drodze krajowej nr 11.

Droga krajowa nr 11	L_{DWN}	L_N	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
			dla terenów zabudowy wielorodzinnej i terenów mieszkaniowo-usługowych		dla terenów zabudowy jednorodzinnej	
			L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
ul. Cieślaka	69,6	62,2	60	50	55	50
ul. Sikorskiego	68,0	59,9				

Źródło: „Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 2008 – 2009”, WIOŚ, 2010.

W tym miejscu należy podkreślić, że komfort akustyczny w rejonie obecnego przebiegu drogi krajowej nr 11 ulegnie z pewnością znacznemu polepszeniu po wybudowaniu planowanej obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11.

Hałas komunikacyjny i wibracje mogą być również uciążliwe dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zlokalizowanej wzdłuż podstawowych ulic śródmiejskich Szczecinka tj. ul. Koszalińskiej i ul. Zielonej. W rejonie ww. ulic nie prowadzono jednak badań akustycznych, dotyczących pomiaru wielkości hałasu.

6.3. *Zanieczyszczenie środowiska wodnego*

Biorąc pod uwagę ustalenia aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, zarówno stan chemiczny, jak również stan ilościowy JCWPd nr 26 uznany został za dobry. Należy zatem uznać, że dla ww. JCWPd został osiągnięty założony cel środowiskowy. Ponadto JCWPd nr 26 nie została zakwalifikowana do jednolitej części wód podziemnych zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Występujący na analizowanym obszarze główny zbiornik wód podziemnych (GZWP nr 126), w omawianym rejonie, nie został zaliczony do obszarów objętych ochroną.

Jak już wspomniano wcześniej, przedmiotowy teren położony jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729. Zgodnie z ustaleniami aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, ww. JCWP oceniona została jako naturalna o złym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Cały obszar opracowania posiada dostęp do sieci kanalizacji sanitarnej, co zmniejsza prawdopodobieństwo zagrożenia zanieczyszczeniami środowiska gruntowo – wodnego.

6.4. *Pola elektromagnetyczne*

Na analizowanym obszarze oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują żadne znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Głównym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku jest aktualizacja ustaleń obowiązujących dotąd na analizowanym obszarze planów miejscowych.

W planie rewizji poddano zaproponowany układ drogowy oraz przeanalizowano funkcje mieszkaniowe w kontekście zamiany części terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na wielorodzinną. Weryfikacji zostały poddane również budynki o wartościach zabytkowych oraz warunki ich ochrony.

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna, wskazana w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku jest zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń projektu planu są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej – **MW**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej lub zabudowy usługowej – **MW/U**;
- teren zabudowy usługowej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej – **U/MW**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – **MN**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej – **MN/U**;
- tereny zabudowy usługowej – **U**;
- tereny zabudowy usługowej – usług oświaty – **UO**;
- tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów lub zabudowy usługowej – **P/U**;
- teren garaży dla samochodów osobowych – **KS**;
- teren infrastruktury technicznej - obiektów i urządzeń kanalizacyjnych – **K**;
- tereny infrastruktury technicznej - obiektów i urządzeń elektroenergetycznych – **E**;
- tereny ogrodów działkowych – **ZD**;
- tereny zieleni urządzonej – **ZP**;
- tereny dróg publicznych – **KD-...**;
- tereny dróg wewnętrznych – **KDW**.

Tabela 3. Bilans terenów o określonych funkcjach ustalonych w projekcie mpzp.

L.p.	FUNKCJA TERENU	POWIERZCHNIA W [ha]	UDZIAŁ W OGÓLNEJ POW. [%]
1	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW)	4,7	11,7
2	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usługowej (MW/U)	0,8	1,05
3	Teren zabudowy usługowej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (U/MW)	1,0	2,49
3	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN)	4,3	10,8
4	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej (MN/U)	0,47	1,17
5	Tereny zabudowy usługowej (U i Uo)	6,5	16,0
6	Tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów lub zabudowy usługowej (P/U)	4,5	11,1
7	Tereny ogrodów działkowych (ZD)	7,3	18,2
8	Teren zieleni urządzonej (ZP)	1,1	2,8
9	Tereny komunikacji (KD-..., KDW... i KS)	9,1	24,7
10	Tereny infrastruktury technicznej (K i E)	0,05	0,1

Źródło: Opracowanie własne.

Zdecydowana większość terenów wyznaczonych w analizowanym projekcie planu, stanowią istniejące zainwestowane już obszary, o funkcji zgodnej z planowaną. Terenami dotąd niezagospodarowanymi, dla których ustalono w projekcie planu nowe funkcje w stosunku do stanu obecnego (nie zaś do obowiązującego planu miejscowego) są jednostki funkcjonalne: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 27KDWp, 29K, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 42KDWp, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN. Przy czym jedynym nowym obszarem wskazanym do zabudowy w stosunku do ustaleń obowiązujących planów miejscowych jest teren 39MW/U u zbiegu ulic Zielonej i 1 Maja.

Spośród terenów przeznaczonych pod zabudowę największą grupę zajmują tereny zabudowy usługowej, w tym usług oświaty. W projekcie planu wyznaczono 3 tereny usługowe oraz 2 tereny oświatowe. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 30% działki budowlanej oraz wysokość budynków od 2 do 5 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 20 m. Dla terenów UO ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy do 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 20% działki budowlanej oraz wysokość budynków do 15 m. Ponadto na terenach UO dopuszczono lokalizację obiektów zamieszkania zbiorowego oraz obiektów i urządzeń sportu.

Drugą pod względem ilościowym kategorię stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej tj. MW, które wraz z terenami, na których dopuszczono również zabudowę usługową (MW/U), zajmują 5,5 ha, czyli 12,5 % obszaru objętego opracowaniem. W projekcie planu wyznaczono 8 terenów MW i 2 tereny MW/U. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MW i MW/U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy od 40% do 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną od 20% do 30% działki budowlanej oraz wysokość budynków do 3 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 12 m. Ponadto na części terenów MW dopuszczono lokalizację usług w parterach budynków.

Na obszarze objętym planem wyznaczono także teren przeznaczony pod zabudowę usługową lub zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (U/MW). Na tym terenie ustalono maksymalną powierzchnię zabudowy 70% a minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej 5%.

Kolejną wielkościowo grupę stanowią 2 tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów lub zabudowy usługowej (P/U), na których w zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 20% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie większą niż 3 kondygnacje nadziemne, przy czym nie więcej niż 12 m. Dopuszczono na nich także lokalizację zabudowy mieszkaniowej związanej z funkcją podstawową np. mieszkanie właściciela, pokoje gościnne oraz obiektów zamieszkania zbiorowego.

Ostatnią kategorię terenów do zabudowy stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), które wraz z terenami, na których dopuszczono również zabudowę usługową (MN/U), zajmują 4,8 ha, czyli prawie 11% obszaru objętego opracowaniem. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy dla terenów MN i MN/U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 40% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 30% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie większą niż 2 kondygnacje nadziemne, przy czym nie więcej niż 10 m.

Uzupełnieniem dla ww. terenów zabudowanych i do zabudowy jest teren zieleni urządzonej (ZP) w północnej części opracowania. Na terenie ZP ustalono lokalizację parku lub skweru oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 70%.

Ważnym elementem zagospodarowania przestrzennego tej części Szczecinka są ogrody działkowe, wyznaczone w projekcie planu jako terenu ZD, zajmujące znaczną

Prognoza oddziaływana na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku, autor: Marcin Piernikowski
powierzchnię 7,3 ha.

Pozostała część obszaru opracowania przeznaczona została na obsługę komunikacyjną ww. terenów, którą stanowią istniejące lub planowane drogi publiczne i wewnętrzne oraz tereny parkingowe.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Studium, o którym mowa powyżej sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu zachowuje, zapisane w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, podstawowe funkcje analizowanego obszaru jako terenów o dominacji zabudowy: mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą, mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą, usługowej wraz z zielenią towarzyszącą, produkcyjno-usługowej oraz terenów ogrodów działkowych.

W „Programie ochrony powietrza dla strefy powiat szczecinecki, w której został przekroczony poziom docelowy benzo(a)pirenu w powietrzu”⁶ zawarte zostały wskazania podstawowych kierunków działań, zmierzających do przywracania poziomów docelowych benzo(a)pirenu. Jednym z podstawowych kierunków ww. działań jest uwzględnianie w przygotowywanych planach miejscowych zapisów wpływających na jakość powietrza. Po przeanalizowaniu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku należy stwierdzić, że spełnia on wymogi ustalone w ww. programie ochrony powietrza.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Na całym analizowanym obszarze, zasady kształtowania polityki i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej ustalają obowiązujące plany miejscowe: mpzp terenu „Wiatraczna-I”

⁶ Uchwała Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej

w Szczecinku (uchwała Nr XXXVI/279/01 Rady Miasta Szczecinek z dnia 30 października 2001 r.) mpzp obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku (uchwała Nr XXXIX/363/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 5 czerwca 2006 r.) i mpzp terenu „Kasubaska I” w Szczecinku (uchwała Nr XVIII/143/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 12 grudnia 2011 r.). Ww. plany gwarantują wystarczającą kontrolę nad procesami inwestycyjnymi na analizowanym obszarze. Nie przewiduje się zatem, aby brak realizacji ustaleń projektu planu miejscowego „Wiatraczna” w Szczecinku wywołał niekorzystne zmiany stanu środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu. Można wręcz przypuszczać, że w przypadku braku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu doszłoby do rozwoju kolejnych inwestycji budowlanych.

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Jedynym istotnym problemem ochrony środowiska ważnym z punktu widzenia projektu sporządzanego planu miejscowego jest ponadnormatywny hałas w środowisku i wibracje. Oba zjawiska związane są przede wszystkim z ruchem komunikacyjnym na drodze krajowej nr 11 (ul. Narutowicza), stanowiącej północną granicę opracowania.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do dokumentów rangi międzynarodowej (wspólnotowej), formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku, zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. *dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych* (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej;

- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w *sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza* (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach, realizowany w projekcie planu poprzez ustalenie zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz zaopatrzenie w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawia strategiczny dokument rządowy – „II Polityka Ekologiczna Państwa”. Dokument ten respektuje zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa mówi, że wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku, wymienić należy:

- racjonalizację użytkowania wody, jakość wód, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej: nakaz zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, ustalenie

zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach działki z dopuszczeniem odprowadzenia do sieci kanalizacji deszczowej oraz odprowadzanie tych wód z utwardzonych powierzchni dróg, parkingów: powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, dopuszczenie lokalizacji zbiorników retencyjnych oraz ustalenia ochrony wód podziemnych poprzez zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, w których prowadzona działalność może spowodować zanieczyszczenie gruntu lub wód;

- jąkość powietrza, zmiany klimatu, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych; ponadto dopuszczono wymianę istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów;
- różnorodność biologiczną i krajobrazową, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające: zagospodarowanie roślinnością wszystkich nieutwardzonych fragmentów terenów, minimalne powierzchnie biologicznie czynne na terenach pod zabudowę, ochronę istniejących drzew, a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczenie przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń drzew oraz poprzez wyznaczenie terenów o funkcji ogrodów działkowych (ZD) i terenu zieleni urządzonej (ZP), jak również poprzez wyznaczenie strefy zieleni izolacyjnej w formie drzew lub krzewów na terenie 36P/U.

Innym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej⁷ jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, którego aktualizacja na lata 2016 – 2021 przyjęta została rozporządzeniem Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. Nadrzędnym celem tej dyrektywy jest osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych tj. dobrego stanu chemicznego oraz odpowiednio – dobrego stanu ekologicznego w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobrego potencjału ekologicznego w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych

⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamenty Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się przede wszystkim do jednolitej części wód podziemnych (JCWPd nr 26). Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt planu zawiera szereg ustaleń w zakresie ochrony wód, które mają na celu zapobiegać przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego. Są to ustalenia dotyczące: zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, ustalenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni dróg, parkingów: powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, dopuszczenie lokalizacji zbiorników retencyjnych oraz ustalenia zakazu lokalizacji obiektów, których oddziaływanie lub emitowane zanieczyszczenia mogą negatywnie wpływać na stan wód i gleby. Na podstawie powyższego stwierdza się, że realizacja ustaleń zwartych w projekcie planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Ostatnim dokumentem strategicznym analizowanym w niniejszej prognozie jest „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020), który określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale również na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian

klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów z tym związanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez nakaz zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych. W projekcie planu wprowadzono również dopuszczenie wymiany istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Realizacja ustaleń planu może w niewielkim stopniu wpłynąć na zmianę warunków klimatu lokalnego. Wprowadzenie nowej zabudowy kubaturowej może przyczynić się do pewnych zmian w kształtowaniu się warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego terenu. Przejawem tych przemian może być zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także, poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru. Jednak warunki termiczno-wilgotnościowe powinny zostać wyrównane przez sąsiedztwo, którym są zbiorniki wodne oraz znacznej wielkości ogrody działkowe.

Na etapie budowy źródłem zanieczyszczeń mogą być silniki urządzeń budowlanych, sprzętów oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. Ponadto emisja zanieczyszczeń będzie również spowodowana samym procesem budowlanym i związanymi z nim składowiskami piasku, wapna, cementu. Dotyczy to w szczególności, obecnie wolnych od zainwestowania terenów: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 27KDWp, 29K, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 42KDWp, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN. Należy zatem zwrócić szczególną uwagę na czasowe zabezpieczenia takich miejsc i systematyczne ich sprzątanie. Ww. emisja zanieczyszczeń będzie miała jednak charakter emisji o niedużym zasięgu oraz występować będzie okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający. Ponadto należy przyjąć, że prace nad budową, rozbudową lub modernizacją będą prowadzone etapowo, co znacznie zmniejszy oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego omawianego obszaru.

Eksploatacja nowej zabudowy mieszkaniowej lub usługowej nie powinna pogorszyć jakości powietrza na obszarze opracowania. Służyć temu mają zapisy ograniczające wpływ emisji z instalacji grzewczych zlokalizowanych w budynkach. W tym celu ustalono zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem stosowania w celach grzewczych lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych. Nakazano również stosowanie w celach grzewczych technologii zapewniającej obniżenie emisji benzo(a)piranu oraz pyłu PM10. Ww. ustalenia pozwolą na zminimalizowanie ilości zanieczyszczeń gazowych, a w szczególności pyłowych, emitowanych w wyniku spalania paliw w instalacjach grzewczych, szczególnie w porównaniu do sytuacji, w której stosowane byłyby paliwa stałe (głównie węgiel).

Pomyślano również o budynkach, w których w chwili obecnej istnieją przestarzałe, szkodzące środowisku, kotły węglowe, dopuszczając w nich wymianę istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

Ponadto zgodnie z *Uchwałą Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, w projekcie planu zakazano likwidacji sieci ciepłych i przyłączy ciepłych oraz zmiany ogrzewania zbiorowego z sieci ciepłej na ogrzewanie indywidualne, co ma nie dopuścić do powstawania

na terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – nowych, zagrażających jakości powietrza indywidualnych źródeł ciepła.

Źródłem lokalnego zanieczyszczenia powietrza są i będą również spaliny pochodzące z ruchu samochodowego na istniejących drogach, zwłaszcza zlokalizowanej poza planem ul. Narutowicza oraz ważnych ulic śródmiejskich, tzn. ul. Zielonej i ul. Koszalińskiej. Są to jedne z głównych dróg miejskich, a w przypadku ul. Narutowicza, także krajowych o dużym natężeniu ruchu.

Niewątpliwie korzystny wpływ na jakość powietrza w omawianym rejonie będzie miała budowa wschodniej obwodnicy miasta tj. drogi S-11, która przejmie ruch tranzytowy odbywający się obecnie m.in. ul. Narutowicza.

Pozytywnie na stan powietrza atmosferycznego oraz klimat lokalny powinna wpłynąć kontynuacja funkcji zieleni urządzonej (teren ZP) w północnej części planu oraz ogrodów działkowych (tereny ZD) wzdłuż ul. Wiatracznej.

Pozytywnie na stan higieny atmosfery może wpłynąć ponadto konsekwentna realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu odnośnie odpowiednich powierzchni biologicznie czynnych, ograniczenia powierzchni zabudowy oraz zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego. Jedynie na terenach P/U, ze względu na istniejące zainwestowanie dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

2. Emitowanie hałasu

Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, wymienionych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁸. W projekcie analizowanego planu miejscowego wyznaczono aż 4 kategorie terenów o zdefiniowanym komforcie akustycznym. Należy do nich:

- 8 terenów MW, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;

- 8 terenów MN, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 5 terenów mieszanych MW/U, MN/U lub U/MW, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych;
- 2 tereny UO, dla których ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży.

Ponadto, ze względu na dopuszczenie na części terenów lokalizacji usług, bez precyzowania ich rodzaju, w projekcie planu ustalono również: w przypadku lokalizacji: szkół, przedszkoli lub żłobków zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w przypadku lokalizacji: obiektów zamieszkania zbiorowego, jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego, w przypadku lokalizacji szpitali jak dla terenów szpitali w miastach, a w przypadku domów opieki społecznej, jak dla terenów domów opieki społecznej. Dodatkowo dla źródeł hałasu związanych z zabudową usługową na terenach: MW/U, MN/U, U, U/MW i P/U, w projekcie planu ustalono ograniczenie emisji hałasu w środowisku do wartości dopuszczalnych, na granicach terenu z zabudową wymagającą komfortu akustycznego w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Należy podkreślić, że projekt planu miejscowego nie wprowadza żadnych znaczących źródeł hałasu. Aby uniemożliwić funkcjonowanie na obszarze objętym planem nowych źródeł hałasu, w projekcie wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem dopuszczonych planem oraz z uwzględnieniem istniejącego zagospodarowania na terenach P/U, na których dopuszczono lokalizację przedsięwzięć, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Głównym źródłem hałasu na analizowanym obszarze i w jego otoczeniu jest przede wszystkim ruch komunikacyjny w obrębie istniejącej zabudowy produkcyjno-usługowej, a także istniejące drogi zbiorcze (ul. Zielona i ul. Koszalińska), umożliwiające obsługę terenów zainwestowanych, ale przede wszystkim droga główna ruchu przyspieszonego tj. ul. Narutowicza, stanowiąca fragment drogi krajowej nr 11, po której odbywa się ruch tranzytowy pojazdami ciężarowymi. Należy tu zaznaczyć, iż projekt omawianego planu

⁸ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112)

miejscowego nie wprowadza w bezpośrednim sąsiedztwie ul. Narutowicza, żadnych nowych terenów wymagających zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Jednocześnie trzeba stwierdzić, że zdecydowanie pozytywny wpływ na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego w tym rejonie miasta będzie miała przyszła realizacja obwodnicy miejskiej w postaci drogi ekspresowej S-11, która spowoduje przeniesienie głównie tranzytowego i ciężarowego ruchu samochodowego m.in. z ul. Narutowicza na wspomnianą obwodnicę. Dlatego docelowo nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania ul. Narutowicza na komfort akustyczny obszaru objętego planem miejscowym.

Projekt planu nie przewiduje budowy żadnych nowych dróg publicznych, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie klimatu akustycznego.

Ponadto komfort akustyczny na obszarze opracowania ulegnie pogorszeniu przede wszystkim w fazie realizacji zabudowy i związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem samochodowym. Źródłem hałasu we wspomnianych powyżej przypadkach będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu ciężkich maszyn napędzanych silnikami spalinowymi, których eksploatacja wiąże się z emisją hałasu. Sytuacja ta będzie miała jedynie miejsce do czasu realizacji inwestycji i obejmie swym zasięgiem tereny, na których zostanie zlokalizowana. Hałas będzie miał zatem charakter okresowy i przekroczenia norm z nim związane ustaną wraz z zakończeniem prac.

Uważa się, że ustalenia planu w zakresie ochrony przed hałasem oraz planowana budowa wschodniej obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11, powinny optymalnie zabezpieczyć tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.

3. Oddziaływanie na krajobraz

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego, krajobraz analizowanego obszaru ulegnie zmianom, przede wszystkim, ze względu na realizację nowej zabudowy na terenach: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 27KDWp, 29K, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 42KDWp, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN. Mimo że już teraz jest to teren mocno zurbanizowany i zainwestowany, jednak ustalenia planu zmierzają do doinwestowania i uzupełnienia tej części miasta nową, uporządkowaną zabudową mieszkalno-usługową. Taki sposób zagospodarowania wpisuje się w otaczające sąsiedztwo.

W celu prawidłowego kształtowania i zachowania ładu przestrzennego w omawianym rejonie projekt planu wprowadza następujące zasady:

- lokalizację budynków z uwzględnieniem linii zabudowy wyznaczonych na rysunku planu,
- krycie dachów budynków o kącie nachylenia głównych połaci dachowych większym niż 30° dachówką lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze z palety czerwonej,
- kolorystykę ścian zewnętrznych budynków składającą się z nie więcej niż dwóch zharmonizowanych względem siebie, pastelowych kolorów,
- zakaz lokalizacji blaszanych budynków pomocniczych oraz tymczasowych obiektów handlowo-usługowych, pojazdów będących obiektami handlowo-usługowymi
- zakaz lokalizacji nowych napowietrznych elementów infrastruktury technicznej.

Pozytywny wpływ na krajobraz przedmiotowego fragmentu miasta będą miały ustalenia planu dotyczące kontynuacji funkcji zieleni urządzonej na terenie ZP.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych oraz długoterminowych.

Na zdecydowanej większości obszaru objętego planem nie przewiduje się przekształceń powierzchni ziemi, gdyż tereny te zostały już przekształcone podczas realizacji zabudowy wraz z towarzyszącą infrastrukturą drogową i techniczną.

Niewielkiej niwelacji mogą natomiast ulec tereny, na których staną nowe budynki, a więc w szczególności tereny: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Niwelacji ulegną także tereny, na których realizowane będą nowe drogi lub parkingi, tzn. tereny: 24KD-D, 28KD-D, 41KD-D, 13KDW, 25KDW_x, 27KDW_p i 42KDW_p.

W zależności od stopnia deformacji powierzchni ziemi na ww. terenach opracowania, przekształceniom ulegną także gleby. Działania mechaniczne powodują zmianę ułożenia warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych.

W wyniku tego powstają nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych.

Realizacja ustaleń planu prowadzić będzie do wzrostu ilości odpadów, wytwarzanych na terenach przeznaczonych w planie pod zabudowę. Odpady powstające na obszarze planu związane będą zarówno z etapem realizacyjnym (odpady budowlane), jak również z funkcjonowaniem nowych obiektów budowlanych (odpady komunalne). W celu uniknięcia zanieczyszczenia gleby, poprzez nieodpowiednią gospodarkę odpadami, należy zagospodarować odpady zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Ze względu na brak występowania na obszarze objętym opracowaniem wód powierzchniowych płynących, jak również stojących, ustalenia projektu planu nie odnoszą się bezpośrednio do zagadnień, związanych z ochroną zasobów wód powierzchniowych. Istniejące rowy odwadniające ul. Narutowicza oraz częściowo tereny inwestycyjne chronione są poprzez ustalenie w projekcie planu zakazu lokalizacji zabudowy w odległości mniejszej niż 5 m licząc od górnej skarpy rowu. Ponadto dopuszczono przebudowę istniejących rowów melioracyjnych.

Zarówno istniejąca, jak i planowana zabudowa, stanowi i stanowić będzie źródła ścieków bytowych i przemysłowych. W celu zapobieżenia możliwości zanieczyszczenia przede wszystkim wód podziemnych, projekt planu ustala odprowadzanie tych ścieków wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, zakazując jednocześnie lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, mogących, w przypadku nieszczelności, stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego.

Zapiskiem mającym pozytywny wpływ na jakość wód jest również nakaz zaopatrzenia w wodę pitną budynków wyłącznie z sieci wodociągowej. W ten sposób wyeliminowano budowę i korzystanie ze studni, które stanowią dość łatwą drogę do przenikania zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej nie powinna znacząco wpłynąć na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej i drogowej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek czy dojazd oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Pośrednio działania te mogą potencjalnie

wpłynąć również na zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami wprowadzanymi do gruntu. Powiększenie obszarów zabudowanych powoduje zawsze zmniejszenie zdolności infiltracji gruntów przypowierzchniowych oraz większy odpływ wód opadowych z terenów za pośrednictwem sieci kanalizacji. Powoduje to zagrożenie obniżenia się poziomu wód gruntowych, zmniejszenia ich zasobów i nadmiernego przesuszenia gruntu. Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych. Dotyczyć to jednak będzie przede wszystkim nowych terenów przeznaczonych do zabudowy tj. 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN.

W celu ograniczenia ww. zjawisk w projekcie planu ustalono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki z dopuszczeniem odprowadzenia do sieci kanalizacji deszczowej. Ponadto na wszystkich terenach dopuszczono lokalizację zbiorników retencyjnych. Natomiast, ze względu na ochronę środowiska gruntowo-wodnego z utwardzonych powierzchni dróg i parkingów ustalono odprowadzanie ścieków deszczowych powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, zbiorników retencyjnych lub do kanalizacji deszczowej, po ich wcześniejszym podczyszczeniu.

Powyższe rozwiązania uznaje się za prawidłowe z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi. Zatrzymanie części wód opadowych ogranicza degradację środowiska, spowodowaną uszczelnieniem terenu, powoduje podniesienie zwierciadła wód gruntowych i lepsze zasilanie istniejących cieków.

Ponadto w zakresie zapewnienia warunków infiltracji wód istotne są zapisy planu w zakresie parametrów zabudowy, zwłaszcza zachowania odpowiednich minimalnych powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy. Podjęte działania mają na celu ograniczenie uszczelnienia gruntu oraz zachowanie możliwie największych powierzchni zielonych, umożliwiających naturalną filtrację wód do gruntu oraz zapobieganie odpływowi wód z terenu opracowania. W tym celu pozostawiono również znaczne powierzchnie terenów o funkcji zieleni urządzonej, do których należy teren 1ZP oraz ogrody działkowe na terenach 17ZD i 19ZD.

Ponadto projekt planu zawiera szereg innych zapisów mających na celu ochronę jakości i zasobów wód powierzchniowych i podziemnych. Należą do nich zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód i do gruntu oraz odprowadzania wód

opadowych do sieci kanalizacji sanitarnej, a także dopuszczenie wprowadzenia urządzeń infrastruktury technicznej, służących biernej i czynnej ochronie jakości i ilości zasobów wód podziemnych.

Należy stwierdzić, iż powyższe rozwiązania optymalnie zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami bytowymi, przemysłowymi, jak i ściekami deszczowymi.

6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną

W związku z realizacją ustaleń projektu planu, do zniszczeń szaty roślinnej dojdzie przede wszystkim na terenach: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 30MN, 32MN, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN, na których zgodnie z ustaleniami planu mogą powstać nowe budynki i towarzysząca im infrastruktura – na powierzchni zajętej obecnie przez roślinność ruderalną lub synantropijną, w większości niską. Przy czym nieurządzona, spontaniczna roślinność, przynajmniej częściowo, zastąpiona może zostać tutaj zielenią urządzoną, towarzyszącą budynkom mieszkalnym lub usługowym.

Do zniszczenia roślinności ruderalnej dojdzie również na terenach: 11KD-D, 13KDW, 27KDWp, 42KDWp, 21KD-D, 25KDWx, 28KD-D, 41KD-D, na których powstaną nowe drogi lub parkingi. Powierzchnie, w obrębie których posadowione będą budynki, powstaną drogi oraz zlokalizowane zostaną dojazdy i miejsca postojowe o utwardzonej i uszczelnionej powierzchni, zostaną trwale pozbawione pokrywy roślinnej.

Na pozostałych terenach zabudowanych, które charakteryzują się obecnie bardzo ubogą i dużej mierze zdegradowaną roślinnością, realizacja ustaleń planu może przyczynić się do powiększenia terenów zajętych przez powierzchnie porośnięte bardziej trwałymi gatunkami roślin np. drzewami. W kontekście różnorodności biologicznej istotne będzie jednak to, jaka roślinność zostanie wprowadzona na dany teren. Ważne jest, aby charakteryzowała się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń.

Ochronie różnorodności biologicznej na omawianym obszarze służyć będzie zachowanie w północnej części opracowania hektarowego terenu zieleni urządzonej (1ZP), na którym ustalono lokalizację skweru lub parku oraz udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniej niż 70% terenu. Projekt planu usankcjonował również dwa tereny ogrodów działkowych (17ZD i 19ZD). Na różnorodność biologiczną pozytywnie wpływać będzie także zapis ustalający ochronę istniejących drzew, a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczenie przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń drzew na danym terenie.

Projekt planu uwzględnia rolę szaty roślinnej poprzez ustalenie minimalnych powierzchni biologicznie czynnych na wszystkich terenach przeznaczonych pod zabudowę. Ponadto projekt planu ustala zagospodarowanie roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia.

Należy również stwierdzić, że z uwagi na charakter obszaru opracowania, gdzie głównymi przedstawicielami fauny są: ptaki, owady i drobne ssaki, żyjące wśród zieleni terenów zurbanizowanych, w ogródkach oraz na drzewach i krzewach wzdłuż dróg, realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na występujące tu gatunki zwierząt i ich siedliska.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na organizmy żywe, w tym na zwierzęta, wystąpi na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

Podsumowując, stwierdza się, że ustalenia planu wpłyną na zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez roślinność. Zniszczeniu ulegną jednak wyłącznie zbiorowiska synantropijne, mające niewielką wartość przyrodniczą. Inwestycje wynikające z ustaleń planu miejscowego nie powinny również spowodować zmniejszenia liczebności większości gatunków zwierząt żyjących na obszarze objętym planem.

7. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Obszary objęte projektem planu położone są poza terenami udokumentowanych złóż kopalin, zatem w żaden sposób nie będzie na nie oddziaływał.

W najbliższym sąsiedztwie obszarów opracowania nie występują również kompleksy leśne ani rolne.

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru mógłby mieć natomiast wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126. Należy jednak podkreślić, że utwory wodonośne tego zbiornika występują głęboko, co opisane zostało w rozdziale II.3.4, zatem niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód lub wpływu na ich stan ilościowy nie występuje.

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie przewiduje żadnych nowych emitorów promieniowania elektromagnetycznego.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej*⁹, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu w sposób odpowiedni reguluje m.in. kwestie związane z: ochroną jakości powietrza atmosferycznego, gospodarką wodno-ściekową, kształtowaniem zieleni, czy ochroną przed hałasem. Wprowadzając poszczególne ustalenia (opisane we wcześniejszych rozdziałach), ogranicza się negatywny wpływ, jaki mógłby się pojawić na skutek realizacji ustaleń planu, na jakość życia i zdrowie ludzi zamieszkujących obszar opracowania.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu dla mieszkańców analizowanego obszaru będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów budowlanych. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny i urządzenia, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Należy jednak przypuszczać, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze sposobem przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jaki zaproponowany został w projekcie planu miejscowego.

⁹ Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (Dz.U. Nr 106, poz. 675 z 2010 r.)

10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górnictwami, a także terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Realizacja ustaleń planu na terenach przeznaczonych do zabudowy skutkować będzie natomiast częściowym zwiększeniem ilości dóbr materialnych na obszarze opracowania, w szczególności na terenach: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 27KDWp, 29K, 30MN, 32MN, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 42KDWp, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku uwzględnia konieczność ochrony istniejących wartościowych budynków. Oznacza je jako budynki o wartościach historycznych, dla których ustala szereg ograniczeń.

Projekt planu chroni również fragment zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego, wyznaczając strefę „W III”, w której w przypadku podejmowania prac ziemnych ustala przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony zabytków oraz współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych związanych z pracami ziemnymi z właściwym organem do spraw ochrony zabytków.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta Szczecinek, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Zapisy projektu planu są na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno w granicach obszaru objętego planem, jak i w jego otoczeniu.

W związku z powyższym uważa się za zbędne wskazywanie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Zwraca się natomiast uwagę, iż w trakcie realizacji zabudowy i dróg, szczególnie na terenach: 2U, 16U/MW, 20MW, 22MN, 26U, 27KDWp, 30MN, 32MN, 34MW/U, 38MW/U, 40MN, 42KDWp, 44MN, 49MN, 50MN i 53MN, należy zadbać o to, aby przed rozpoczęciem prac budowlanych na powierzchni obecnie nieprzekształconej, zdjąć warstwę humusową i wykorzystać ją odpowiednio po zakończeniu robót.

Na terenie objętym opracowaniem obowiązują obecnie trzy miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego: mpzp terenu „Wiatraczna - I” w Szczecinku z 2001 r., mpzp obszaru „Wiatraczna II” w Szczecinku z 2006 r. oraz mpzp terenu „Kaszubska I” w Szczecinku z 2011 r. Część rozwiązań zaproponowanych w analizowanym projekcie planu miejscowego stanowi rozwiązania alternatywne. Należą do nich m.in.:

- usunięcie planowanych w mpzp obszaru „Wiatraczna II” dróg o symbolach 29KDL, 34KPP, 37KDW oraz części 30KDD;
- poszerzenie terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (50MN) kosztem drogi 37KDW, terenu zieleni publicznej 13ZP i części terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (11MW), ustalonych w mpzp obszaru „Wiatraczna II”;
- zmiana przeznaczenia terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (16MN) w mpzp obszaru „Wiatraczna II” na tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (20MW);
- zmiana przeznaczenia terenu zabudowy mieszkaniowej usługowej (22U) w mpzp obszaru „Wiatraczna II” na tereny zabudowy usługowej lub zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (16U/MW);
- doprecyzowanie przeznaczenia części terenu zabudowy mieszkaniowej mieszanej (4MM) w mpzp terenu „Wiatraczna - I” na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej (33MN/U) oraz teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usługowej (34MW/U);
- zmiana przeznaczenia terenu parkingu (8KS1) w mpzp terenu „Wiatraczna - I” na teren zabudowy mieszkaniowej lub wielorodzinnej (38MW/U).

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku wydawane będą pozwolenia na budowę na konkretne inwestycje. Dopiero w pozwoleniu na budowę zawarty jest projekt budowlany, co do którego można zastosować pewne metody analizy wpływu danej inwestycji na środowisko oraz ustalić częstotliwość, z jaką należy ją przeprowadzać.

Zapisy projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednakże w prawidłowym funkcjonowaniu zrealizowanych na terenach objętych planem przedsięwzięć zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. wystąpienie pożaru, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej).

Po realizacji ustaleń planu proponuje się przede wszystkim monitoring dotyczący:

- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku),
- rodzajów zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego.

Ponadto, w stosunku do dokumentu, jakim jest plan miejscowy zakłada się, iż Burmistrz Miasta Szczecinek będzie dokonywał, przynajmniej raz na kadencję, analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta, oceniał postępy w opracowywaniu planów miejscowych i na tej podstawie opracuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń Studium, z uwzględnieniem rejestru decyzji o warunkach zabudowy, planów miejscowych oraz wniosków o ich sporządzenie.

Ponadto, skutki realizacji postanowień planu będą podlegały bieżącemu pomiarom i ocenom, a także analizom wpływu na środowisko różnych czynników, w tym presji antropogenicznej, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Działalność w ramach PMŚ dotyczy monitoringu powietrza, wód, gleb i ziemi, przyrody, hałasu i pól elektromagnetycznych. Na poziomie województwa monitoring prowadzony jest przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Ponadto w realizacji zadań PMŚ uczestniczą również inne jednostki, w tym organy administracji rządowej (wojewoda, regionalny dyrektor ochrony środowiska), organy administracji samorządowej (w tym przypadku Burmistrz Miasta Szczecinek), a także zarządcy dróg, instytuty badawczo-naukowe, inwestorzy prowadzący instalacje, wymagające uzyskania stosownych pozwoleń oraz inspekcja sanitarna.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko.

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miasta Szczecinek, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1:1000.

Niniejsza prognoza składa się z sześciu części. W pierwszej omówiono metodologię i zasadność jej sporządzania. W drugiej scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty: obecne zagospodarowanie i użytkowanie terenu, rzeźbę i geomorfologię, budowę geologiczną i litologię, wody powierzchniowe i podziemne, warunki glebowe, florę, faunę, klimat lokalny, wartości kulturowe oraz oceniono istniejący stan, jakość i zagrożenia środowiska pod względem jakości powietrza, wód, klimatu akustycznego i emisji promieniowania elektromagnetycznego. Najważniejszym wnioskiem z tej części opracowania jest położenie obu obszarów poza jakimikolwiek formami ochrony przyrody.

W trzeciej części szczegółowo omówiono zapisy projektu planu i wskazano na ich powiązania z zapisami innych dokumentów. Odniesiono się także do potencjalnych skutków dla środowiska w wyniku braku realizacji ustaleń projektu planu. Część czwarta opisuje kluczowe problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie zmiany planu.

W piątej podstawowej części prognozy omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu.

Ostatnia część opracowania zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Sporządzenie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wiatraczna” w Szczecinku pozwoli na sformułowanie na nowo dla tego obszaru szczegółowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, umożliwiających rozwój przede wszystkim zabudowy mieszkaniowo-usługowej o odpowiednich parametrach, które powinny współgrać z otoczeniem obszaru objętego planem.